Ankenævnet for Forsikring

Den 20. april 2016 blev i sag nr. 86194:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har pensionsordning i PFA Pension. Han klager over selskabets forrentning af ordningen samt over selskabets opgørelse af de garanterede ydelser for ratepensionen, efter han pr. 1/11 2013 fik afgiftsberigtiget og udskilt kapitalpensionsdelen fra pensionsopsparingen.

Han klager endvidere over, at selskabet ikke vil give ham de nødvendige oplysninger for, at han selv kan foretage kontrollerende beregninger af selskabets opgørelser.

Selskabet har anført, at beregningerne er sket efter det beregningsgrundlag og de regelsæt, som selskabet har anmeldt til Finanstilsynet. Selskabet har fremlagt tekniske ekspeditionsbilag for at imødekomme klagerens ønske om indsigt i beregningernes forudsætninger. Selskabet har afvist at have begået fejl og har afvist at fremlægge yderligere teknisk materiale. Selskabet har tilbudt at holde et møde, hvilket klageren har afslået.

Klagerens pensionsordning er tegnet i 1989 på beregningsgrundlaget G82 med en grundlagsrente på 5 %. Ordningen har været i fripolice siden februar 1998. Pr. 1/11 2013 blev kapitalpensionsdelen afgiftsberigtiget, og opsparingen samt et overførselstil-

læg, der var en kompensation for bortfald af ydelsesgarantien, blev overført til en aldersopsparing i markedsrente.

Af klageskemaet af 5/5 2014 fremgår bl.a.:

> **"Sagsfremstilling**
> 1) Selskabet har nægtet at give oplysninger i et sådant omfang, at jeg må anse det for godtgjort, at man i forbindelse med udskillelse og afgiftsberigtigelse af kapitaldelen har reduceret mine øvrige garanterede pensionsydelser i forhold til de ydelser, der var gældende pr. 1/1 2009 (fra hvilket tidspunkt PFA Pension har forrentet depotet med rentesatser under de 4,5% p.a. efter skat, som mine ydelser altovervejende er beregnet ved).
> …
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> Jeg beder Ankenævnet henstille følgende til PFA Pension:
> 1) At nugældende ydelser ved udløb (ratepension og livrente) som minimum skal udgøre de tilsvarende ydelser, som var gældende pr. 1/1 2009. PFA skal i den forbindelse stille oplysninger til rådighed (depotstørrelse, kopier af tariffer fra beregningsgrundlag mv.), som gør det muligt for mig at kontrollere størrelsen af disse ydelser."

Selskabet har i brev af 10/6 2014 til nævnet bl.a. anført:

> **"Hvilken forsikring er der tale om?**
> Klager blev pr. 1. august 1989 omfattet af en firmapensionsordning gennem sin daværende arbejdsgiver, …, og der skete indbetalinger frem til 1. august 1997. Den 16. december 1997 indbetalte klager privat 6.000 kr. til policen, og den 1. februar 1998 blev den omskrevet til fripolice.
>
> Policen er en Kontant Pension, omfattende invalidepension til klager samt opsparing til rate- og kapitalpension, og der er depotsikring på policen. Depotsikringen indebærer, at et beløb, svarende til den samlede opsparing på pensionsordningen, vil blive udbetalt i tilfælde af klagers død inden 1. februar 2025.
>
> I forbindelse med ændringer i Pensionsbeskatningsloven omfatter policen nu også såvel en 10-årig ophørende livrentepension og en livsvarig livrentepension fra 1. februar 2025. Disse ydelser er opstået som følge af, at invalidepensionen siden 1. februar 1998 har været konstant på policen, og i det omfang at det opsparede depot til denne ydelse har været højere end det nødvendige til at sikre invalidepensionen, blev det overskydende beløb i skattekode 1-depotet frem til 1. januar 2010 anvendt til køb af ophørende livrentepension, og derefter til livsvarig livrentepension.
>
> Klager har med virkning fra 1. november 2013 valgt at fremrykke afgiften af sin kapitalpension og oprette en aldersopsparing i markedsrente. Derfor er værdien af kapitalpensionen flyttet fra policen, hvilket fremgår af vedlagte policeudskrift nr. 13 (vores bilag …).
> …
> **Sagsfremstilling**
> Som det fremgår af de indsendte bilag fra klager, rettede klager første gang henvendelse til PFA Pension den 21. januar 2014 med krav om godtgørelse for manglende rentetilskrivning.
> …

PFA Pension afviste i brev af 23. januar 2014 at udbetale godtgørelse, idet vi henviste til, at policen ikke garanterede en bestemt rente af depotet, men nogle garanterede pensionsudbetalinger.

…

Den 9. marts 2014 præciserer klager sine krav i forhold til forrentning af depotet på policen, og disse krav afviser PFA Pension igen i brev af 21. marts 2014, hvor vi gør opmærksom på, at vi ikke kan se at have afgivet nogle garantier om en minimumsforrentning over for klager, og at klager heller ikke har påvist, at PFA Pension har givet sådanne tilsagn.

…

PFA Pensions stillingtagen til klagers krav

…

Klager har bedt om, at PFA Pension skal oplyse depotstørrelse og give kopier af tariffer fra beregningsgrundlag pr. 1. januar 2009 og 1. november 2014. Herved anfører klager, at han selv kan kontrollere, at de nuværende ydelser minimum er af samme størrelse som pr. 1. januar 2009.

Vi vedlægger som bilag B den årsoversigt, som vi sendte til klager i februar 2009, og som giver klager oplysningerne om policen pr. 1. januar 2009, herunder de ydelser, der var på policen.

Endvidere har vi som bilag C givet en uddybning af tallene og vedlagt to ekspeditionsbilag, som viser depotstørrelser, ydelser og passiver (pris for 1 kr.'s ydelser). Dette er tekniske bilag, og det var disse bilag, som vi havde håbet på, at vi kunne uddybe for klager på et møde, hvis der var uklarheder for klager.

PFA Pension ville som tidligere nævnt have foretrukket at forklare og vise disse beregninger for klager ved et møde, men vi har den opfattelse, at vi herved til fulde har givet klager svar på sine beregningstekniske spørgsmål."

I brev af 6/7 2014 fra klageren til nævnet hedder det bl.a.:

"Jeg har ikke arbejdet professionelt med pensionsordninger i mange år (jeg var ansat 1981-87 i … og derefter frem til 1997 i …), og det er først i arbejdet med sagen her, at jeg har fået mistanke om, at PFA snyder med mine garanterede ydelser.

Hele tre gange … gentager PFA kort og godt, at jeg ikke har ønsket at tage imod tilbuddet om et møde i ... Jeg vil her henvise til min email af 29/4 til …, PFA:

'Og tak for invitationen til et møde i PFA. Det kunne sikkert være interessant og måske endda hyggeligt. Jeg har imidlertid ikke tid og lejlighed til at tage til … i nær fremtid, men endnu vigtigere forekommer det mig også formålsløst at afholde et møde, hvor jeg ikke vil have skyggen af mulighed for at møde lige så velforberedt frem som jer. Den situation vil jeg befinde mig i, når I afviser at give mig de oplysninger, jeg har bedt om.'

…

Bilag C, aa og bb indeholder en række tekniske oplysninger af betydelig relevans for sagen, men PFA har dermed langt fra leveret samtlige de oplysninger, jeg har bedt om. Ordet 'fyldestgørende' har sjældent været mere misvisende.

Det er ikke Ankenævnets opgave at efterprøve min pensionsordning. Men det er Ankenævnets opgave at medvirke til at tilvejebringe et miljø omkring pensionsordninger i Dan-

mark, hvor pensionsopsparere kan have fuld tillid til, at selskaberne lever op til sine forpligtelser.

Pensionsordninger er komplicerede, og meget få kunder med rettigheder på policer med gennemsnitsrente er i stand til at efterprøve, om selskabet foretager en korrekt administration. I al beskedenhed er jeg i kraft af min fortid en af disse meget få.

Efter at have regnet på ydelserne i bilag aa er jeg bestyrket i min opfattelse af, at PFA kan have anvendt udskillelsen af min kapitalpension til at reducere i størrelsen på de tilbageværende garanterede ydelser. Der kan ikke - som PFA også anfører … - foretages en direkte sammenligning heraf på grundlag af udskrifter pr. 1/1 2009 og 1/11 2013. Min påstand er således, at de garanterede ydelser pr. 1/11 2013 burde være (endnu) højere. Så længe PFA ikke vil medvirke til at foretage en gennemgribende efterprøvning af forløbet af min police i perioden 1/1 2009 til 1/11 2013, kan jeg ikke have grund til at tro andet.

Jeg vedlægger som bilag 1 et bevis på, at det absolut ikke kan tages for givet, at PFA administrerer i overensstemmelse med sine forpligtelser over for kunderne.
…
Så meget desto mere har jeg brug for at få tilstrækkeligt med oplysninger fra PFA til at kontrollere, om de garanterede ydelser i udskriften pr. 1/11 2013 er tilstrækkeligt høje. Min foreløbige antagelse (baseret på bilag aa) er som nævnt, at dette ikke kan være tilfældet.

Det er derfor vigtigt for mit videre arbejde at komme i besiddelse af nødvendige grundværdier og oplysninger om 2. ordenssatser, fradrag til administration mv.

I et videre - og vigtigere - perspektiv kan en evt. fejl i PFA's administration naturligvis også vedrøre alle de andre af selskabets kunder, som i lighed med mig har valgt at følge selskabets anbefaling om at udskille og afgiftsberigtige policens kapitalpension (bemærk venligst: det skete på PFA's anbefaling - hvilket PFA i øvrigt også elegant har undladt at nævne i sit svar).

Jeg vil derfor fortsat bede Ankenævnet indskærpe overfor PFA, at man skal udlevere de oplysninger, jeg har anmodet om og evt. yderligere anmoder om."

Af brev af 1/8 2014 fra selskabet til nævnet fremgår bl.a.:

"Ydelsesgarantierne på policen

…
Klager skriver, at han er af den opfattelse, 'at de garanterede ydelser pr. 1/11 2013 burde være (endnu) højere.' Imidlertid begrunder han dette med, at når PFA ikke vil medvirke til en gennemgribende efterprøvning af forløbet på policen, kan han ikke have grund til at tro andet.

Vi har inden afsendelsen af vores brev af 10. juni 2014 gennemgået klagers police og udviklingen i de garanterede ydelser. Klager nævner imidlertid ikke, hvorfor han ikke mener, at de fremsendte bilag er tilstrækkelig dokumentation for dette.

Klager har redegjort for, hvorfor han ikke ønskede at holde et møde med PFA Pension. Vi ved ikke, hvilken beregning af ydelserne på de fremsendte bilag AA og BB, der har bibragt klager den opfattelse, at de garanterede ydelser er blevet reduceret. Det er de ikke, og det mener vi, at vi har dokumenteret.

Det afgørende er imidlertid ikke, hvordan de bagvedliggende beregninger vises i bilag C, AA og BB. Det er policen og andet skriftligt materiale fra PFA Pension, der har givet klager et pensionstilsagn, og her har klager ikke påvist, at nogle af de garanterede ydelser i dette materiale er blevet reduceret eller er for lavt.

Nedenfor har vi opstillet pensionstilsagnene fra bilag A og B i et skema:

Pensionsydelser	Pr. 1/1 2009 (bilag B)	Pr. 1/11 2013 (bilag A)
Ved pensionering – 67 år		
Engangsbeløb	1.712.024 kr.	0 kr.
Ratepension i 10 år	34.302 kr.	58.440 kr.
Ophørende livrente i 10 år	510 kr.	460 kr.
Livsvarig livrente	-	4 kr.
Ved invaliditet – pr. udskriftsdato		
Invalidepension til 67 år	115.529 kr.	115.527 kr.
Ved eventuel død – pr. udskriftsdato		
Udbetalingsgaranti i 10 år	-	120 kr.
Engangsbeløb inden 67 år	0 kr.	0 kr.
10-årig ratepension	134.465 kr.	44.283 kr.
Ovenstående ydelser omregnet til depotsikring	1.119.883 kr.	363.094 kr.

Vi har i vores brev af 10. juni 2014 redegjort for, hvad forskellene i pensionsydelserne skyldes, og at der ikke er sket nogen reduktion i pensionstilsagnet.
…
Klager efterlyser i sit brev oplysninger om 'nødvendige grundværdier og oplysninger om 2. ordenssatser, fradrag til administration mv.' Vi forstår ikke relevansen heraf, idet de allerede fremsendte bilag i korrespondancen viser, at der ikke er sket reduktion af de pensionsydelser, som vi har garanteret klager.

Vores beregningsgrundlag mv. er i øvrigt gennem årene anmeldt til Finanstilsynet, og det er muligt for klager at se samtlige vores anmeldelser fra 2007 og frem på Finanstilsynets hjemmeside. Dette kan ses under Tal og fakta, Virksomheder under tilsyn, Register for teknisk grundlag."

Klageren har i brev af 7/8 2014 til nævnet bl.a. anført:

"Vedr. ydelsesgarantierne på policen
Det er påfaldende, at PFA nu søger at dokumentere sine påstande ved opstilling af en tabel …, hvor man direkte sammenligner ydelser pr. 1/1 2009 med ydelser efter udskillelse af kapitalpension pr. 1/11 2013. Dette sker, selv om PFA selv tidligere (brev af 10/6 …) har anført, at forøgelsen af ratepensionen ved udløb skyldtes, at policens depotsikring inden udskillelsen blev betalt af ratedepotet.

Jeg må her bede Ankenævnets medlemmer foretage en simpel beregning:

Tag det anførte kapitaldepot i vedlagte bilag 2 (kr. 882.217). Forrent det med 4,5% i 11 år og 3 måneder (fra 1/11 2013 indtil 1/2 2025). Resultatet er ca. 1.448.000. Sammenhold det med et garanteret engangsbeløb ved pensionering på kr. 1.712.024 (PFA's brev …). Hvad er nu forklaringen på, at det garanterede beløb er så markant større end det, som

man kan regne sig frem til ved anvendelse af den bagvedliggende rentesats (tilmed uden at tage højde for, at en mindre del af depotet er etableret på lavere grundlagsrenter)?

Depotsikringen er svaret (til dels - en anden del skyldes rentetilskrivning lavere end 4,5% i perioden 1/1 2009 -1/11 2013). Og depotsikringen betaltes - som PFA altså også selv anførte i bilag C - fra ratedepotet. Kapitaldelen kunne dermed gøres rent livsbetinget, og eftersom dødsrisikoen stiger markant frem mod de 67 år, ville 'overlevelsesgevinsten' logisk set især få kapitaldepotet til at vokse i de sidste år før pensionering, mens omvendt ratedelen belastedes af et tilsvarende voksende fradrag til risikopræmie.

Da kapitaldelen blev udskilt og overført til en ren opsparing pr. 1/11 2013, bortfaldt naturligvis den betydelige belastning på ratedepotet for at finansiere sikringen af kapitaldepotet. Alene af den grund stiger ratepensionen ved udløb betydeligt. Det savner derfor enhver mening at foretage en sammenligning af ydelser pr. 1/1 2009 og pr. 1/11 2013, og jeg finder det mildest talt kritisabelt, at PFA alligevel anvender en sådan sammenligning i et forsøg på at 'bevise' overfor Ankenævnet, at ydelserne pr. 1/11 2013 er forøget i tilstrækkeligt omfang.

Men hvad er da min begrundelse for ligefrem at mistænke PFA for ikke at regulere mine garanterede ydelser pr. 1/11 2013 i tilstrækkelig grad?

Jeg er nødt til her at gå en omvej og blive ret teknisk:

Mit depot udgjorde kr. 363.094 pr. 1/11 2013 - med de tilhørende garanterede ydelser, som fremgår af PFA's brev ... Ti måneder senere - 1/9 2014 - opgør PFA mit depot til kr. 364.478. Dette svarer til en forrentning over ti måneder på 0,38%. De garanterede ydelser fra 1/11 2013 forudsætter en årlig forrentning på 4,5%, men på trods af en åbenlyst manglende forrentning er ydelserne antageligvis uændrede (for hvad betyder 'garanti' ellers - nu?).

Hvis PFA i øvrigt undlod at behandle grundværdier fra det fælles grundlag G82 som en forretningshemmelighed, kunne man ved anvendelse af passiver fra grundlaget regne sig frem til, at den samlede værdi af de garanterede ydelser (herefter kaldet 'kapitalværdien') ville udgøre en del mere end kr. 364.478 pr. 1/9 2014. Det præcise tal kan jeg ikke opgøre netop i konsekvens af, at PFA ikke ønsker at oplyse de relevante passiver, men der vil være en forskel, og den vil være et resultat af dels, at PFA ikke forrenter depotet med de 4,5%, som er forudsat i grundlaget - dels at man foretager et fradrag til administration, som ikke er hjemlet i grundlaget.

Mankoen mellem kapitalværdien og det faktiske depot vokser lige så længe, at PFA ikke forrenter depotet med 4,5% (samt foretager fradrag for administration). Dette er foregået siden 1/1 2009. Hvordan PFA holder styr på denne ekstra og stadigt voksende yderligere forpligtelse, er jeg ikke bekendt med, men det er sikkert, at den findes - for mig såvel som for alle andre med rettigheder på G82 5%.

Hvis man regner 4 år og 10 måneder frem i tiden fra den 1/11 2013, vil man - hvis PFA også i denne periode forrenter mit depot med en rente betragteligt under 4,5% efter skat - således til den tid erfare, at kapitalværdien af de garanterede ydelser vil være betydeligt højere end størrelsen på det depot, som til den tid vil være akkumuleret på min konto.

Tilbage til situationen pr. 1/11 2013:

Det kræver blot en simpel beregning af tallene fra PFA's bilag AA (man skal blot multiplicere passiver med tilhørende ydelser) for at nå frem til, at kapitalværdien af disse ydelser omtrentligt svarer til et samlet depot på kr. 363.094.

Dette er mistænkeligt set i lyset af den kendsgerning, at PFA har forrentet mit depot med en lavere rentesats end 4,5% i 4 år og 10 måneder siden 1/1 2009. Alt andet lige burde en kapitalisering af ydelserne - jf. ovenstående - resultere i en samlet kapitalværdi, som efter næsten 5 år med en utilstrækkelig forrentning burde være en hel del højere end depotet.

Så når PFA alligevel 'får pengene til at passe' pr. 1/11 2013, kan det kun skyldes, at PFA - muligvis utilsigtet og i så fald som resultat af en nærmest usandsynlig inkompetence - har anvendt udskillelsen af kapitalpensionen som en kærkommen lejlighed til at reducere i de ydelser, som ellers ville være gældende.

PFA kan ikke bortforklare denne kendsgerning med, at 'efterslæbet' på ratedelen (etc.) er afregnet med overførselstillægget vedr. kapitalpension pr. 1/11 2013, eftersom dette ville være en omgåelse af Pensionsbeskatningsloven.

PFA har - dokumenterbart - heller ikke ved udskillelsen af kapitalpensionen tilført den resterende del af policen et ekstra beløb svarende til efterslæbet for perioden 1/1 2009 - 1/11 2013.

Altså henstår efterslæbet fra en lavere rente end 4,5% i næsten 5 år på ratedelen (etc.) fortsat som et øremærket beløb et eller andet sted i PFA's system. Eller: burde gøre det. For den logiske følge af, at PFA nu som nævnt 'får pengene til at passe' er, at efterslæbet på forunderlig vis er permanent forsvundet ned i PFA's reserver til reserverne.

Jeg kan ikke påvise, hvad mine garanterede ydelser pr. 1/11 2013 i stedet burde være. Det kan jeg ikke af den gode grund, at jeg ikke kan få adgang til de data fra G82, som vil sætte mig i stand til at månedsfremføre min konto med 4,5% p.a. rente efter skat i perioden 1/1 2009 til 1/11 2013. En sådan beregning er nødvendig at foretage for at nå frem til, hvad mine garanterede ydelser pr. 1/11 2013 burde være. Det eneste sikre er: de kan - på grund af den manglende forrentning osv. - ikke undgå at være større end de ydelser, som PFA nu opgør.

Jeg er naturligvis helt bevidst om, hvorfor PFA ikke ønsker at give mig de værdier og oplysninger, som jeg har bedt om: det vil være en skandale af betydelige dimensioner, hvis jeg får ret i mine antagelser, eftersom PFA i så fald over en bred kam har anvendt en statssanktioneret førtidig afgiftsberigtigelse af kapitalpensioner til at nedbringe de forpligtelser, man har overfor kunder på gennemsnitsrente.

Derfor forstår jeg udmærket PFA's stærke modvilje, men det kan ikke være Ankenævnets opgave at tage hensyn til de problemer, som PFA selvforskyldt måtte have rodet sig ud i. Jeg må derfor fortsat bede Ankenævnet henstille til PFA, at selskabet skal udlevere samtlige de oplysninger om G82-værdier, beregningsmetoder, administrationssatser mv., som jeg udbeder mig.

Jeg har et par yderligere kommentarer til PFA's brev af 1/8:

På side 2 søger man at anvende Finanstilsynet som løftestang til at dokumentere, at alt er i sin skønneste orden. Men vi har et anmelde-system i Danmark, og Finanstilsynet foretager ikke kontroller af selskabernes administration. Det vil fremgå ret klart af min ovenstående gennemgang, at det netop er PFA's administration, jeg har mine tvivl om, og at inddrage Finanstilsynet i sin argumentation er derfor helt og aldeles irrelevant."

Hertil har selskabet i brev af 12/8 2014 til nævnet bl.a. bemærket:

"Ydelsesgarantierne på policen
PFA Pension har i policen givet klager en ydelsesgaranti, som indebærer pensionsydelser af en vis størrelse. PFA Pension har i det fremsendte materiale dokumenteret, at disse ydelsesgarantier ikke er blevet reduceret som følge af, at klager har valgt at fremrykke afgiften af sin kapitalpension pr. 1. november 2013 og oprette en aldersopsparing i markedsrente.

En fremregning af det depot, der var opsparet til kapitalpension pr. 1. november 2013 på 882.217 kr., er derfor irrelevant. Klager har den 18. oktober 2013 valgt at overføre til markedsrente og tage imod PFA Pensions tilbud om et overførselstillæg som kompensation for bortfald af ydelsesgarantien. Vi kan supplerende oplyse, at det endelige overførselstillæg var 312.305 kr.

Klager har fortsat samme ydelsesgaranti på sin police pr. 1. september 2014, som klager havde pr. 1. november 2013. Garantien fremgår af policen … (vores bilag A):

> ***'Garanti***
> *Størrelsen af grundudbetalinger ved invaliditet og død samt tarifudbetalinger ved pensionering er garanteret frem til 1/2 2025, hvis pensionering sker på denne dato.*
>
> *Depotsikring:*
> *Depotsikring betyder, at vi tilstræber, at værdien af udbetalingen ved død mindst svarer til depotets størrelse.*
>
> *Når vi beregner størrelsen af tarifudbetaling ved pensionering, er det forudsat, at depotsikring bliver dækket af bonus. Hvis der ikke er tilstrækkelig bonus hertil, vil tarifudbetalinger ved pensionering blive nedsat. Det er, fordi vi prioriterer depotsikring højere end opretholdelse af størrelsen af tarifudbetalinger ved pensionering.'*

Dette indebærer, at ydelsesgarantien for udbetalingerne (tarifudbetalingen) ved pensionering kan blive nedsat på grund af depotsikringen. Dette fremgår ligeledes af årsoversigten for 2008 … samt af tidligere policeudskrifter/årsoversigter.

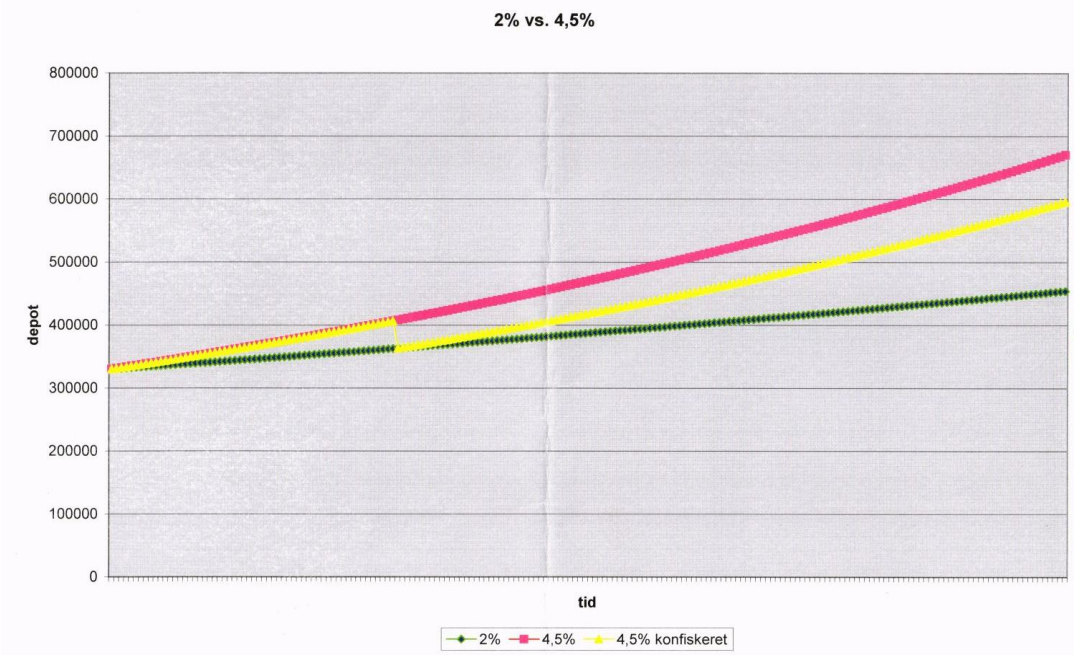
Depotet pr. 1. september 2014 udgør ganske korrekt 364.478 kr., som klager har konstateret ved sin adgang til vores pensionsportal. Samme sted på portalen er det muligt for klager at se, hvordan depotet er fremregnet til 1. september 2014. Depotrenten har før skat udgør 2 procent om året, og derudover er betalt for forsikringsdækning (depotsikringen) samt for administration.

Klager misforstår vores henvisning til anmeldelserne til Finanstilsynet. I vores svar af 1. august 2014 orienterer vi om, hvor klager har mulighed for at læse, hvilke tilpasninger af vores beregningsgrundlag, PFA Pension har foretaget siden 2007. G82-grundlaget var, da

det blev indført i 1982-1983, et fælles beregningsgrundlag for pensionsbranchen, men de enkelte forsikringsselskaber har over de sidste 30 år tilpasset dette til sine forsikrings- og pensionsprodukter."

Klageren har i brev af 24/8 2014 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg har udarbejdet vedlagte principielle illustration af, hvad sagen handler om. Min påstand er, at PFA reelt har reduceret de tilbageværende garanterede ydelser på det tidspunkt (i mit tilfælde 1/11 2013), hvor den gule kurve knækker, og at ydelserne i stedet burde beregnes efter depotværdien i den øverste kurve for at kompensere for efterslæbet fra manglende forrentning.

Lad mig understrege: sagen har intet med garanteret årlig rente at gøre - sådan som PFA sikkert vil skyde mig skoene. Men den handler om, at PFA leverer nogle ydelser, som forudsætter en årlig forrentning på 4,5% efter skat i hele perioden fra 1/1 2009. Jeg har givet afkald på denne garanti ene og alene fsva kapitalpensionsdelen, og PFA må holdes fast på at overholde forpligtelsen for de resterende ydelser. Det vil ikke være tilfældet, hvis PFA kan slippe af sted med at justere ydelserne efter en langt lavere forrentning for de første næsten 5 år af perioden.

…

Vedr. depotsikring

I sit svar af 12/8 d.å. fremhæver PFA selv effekten af depotsikringen. Man skriver således …: *'Dette indebærer, at ydelsesgarantien for udbetalingerne (tarifudbetalingen) ved pensionering kan blive nedsat på grund af depotsikringen.'*

Dette forhold har jeg hele tiden været fuldt ud klar over, og der er al mulig grund til at være bekymret over den uigennemsigtighed, som denne tilsyneladende mindre tekniske detalje indebærer. Resultatet er nemlig, at man som kunde fuldstændig mister muligheden for at fastholde pensionsselskabet på det løfte, der er givet i form af garanterede ydelser.

Jeg har derfor i mail af 20/2 d.å. skrevet følgende til PFA:

> *'Omstændighederne taget i betragtning må jeg herefter læse bestemmelsen omkring depotsikring med den største skepsis. Tanken melder sig, at PFA kan tage sig lige præcist det betalt for den fremtidige ekstra depotsikring, at det matcher en reduktion i ydelserne pr. 1/2 2025, som reelt forårsages af en tildelt rente, der alt andet lige i gennemsnit vil være væsentligt lavere end 4,5% målt over årene frem til min pensionering.*
>
> *I bedes bekræfte, at denne kattelem lukkes, såfremt min tarifmæssige udbetaling ved død fastfryses på de ydelser, der er angivet i udskrift nr. 13 (eller på det marginalt højere niveau, som de udgør pr. dags dato). Med andre ord: I bedes bekræfte, at jeg i tilfælde af indgåelse af en sådan aftale vil udelukke den beskrevne mulighed for (samt enhver anden mulighed for), at ydelserne ved pensionering bliver lavere end anført i udskrift nr. 13.'*

…
Min type ordning er mig bekendt helt sædvanlig i PFA, og den ønskede ændring er en pensionskundes absolut eneste mulighed for selv på enkel vis at kontrollere, at selskabet overholder sine forpligtelser."

Selskabet har i brev af 12/9 2014 til nævnet bl.a. anført:

"Klager har ikke fået tilsagn fra PFA Pension om, at ydelserne er baseret på en årlig forrentning på minimum 4,5 procent hvert år, og klager har ikke påvist, hvor et sådant tilsagn er givet til ham. Vi har i bilag A og B vist, hvilke pensionstilsagn PFA Pension har givet klager, og disse tilsagn er ikke blevet reduceret.

PFA Pension er således heller ikke enige i klagers beregninger og gennemgang af teknikken bag beregning af garanterede ydelser/pensionstilsagn. Som supplement til de tidligere fremsendte bilag AA og BB vedlægger vi en teknisk fremregning af depotet og størrelsen af pensionsydelserne i perioden 1. januar 2010 - 1. november 2013 (bilag CC).

Der er ikke sket nogen reduktion af pensionsydelserne i perioden eller som følge af, at kapitalpensionen er overgået til markedsrente, eller som klager formulerer det 'konfiskation'. Klager mener, at omregningen af ratepensionen ved pensionering (benævnt konc.nr. 283 i bilagene) som følge af kapitalpensionens overgang til aldersopsparing og dermed markedsrente skulle være meget højere.

Ratepensionen ved pensionering er blevet højere, og den del af ratepensionen, der er baseret på 5 procents grundlaget er også steget:

Ratepension ved pensionering	Pr. 1/1 2013	Pr. 1/11 2013
Samlet beløb	33.977 kr.	58.440 kr.
Heraf på 5 procent grundlag	29.642 kr.	53.748 kr.

Fremregningen af depot og beregning af pensionsydelserne er sket efter det beregningsgrundlag og de regelsæt, som PFA Pension har anmeldt til Finanstilsynet, og vi har givet klager vejledning om, hvor han kan finde anmeldelserne til Finanstilsynet. Anmeldelserne følger de retningslinjer om maksimale grundlagsrenter, som Finanstilsynet har udstukket.

…

Konklusion
Klagen bør afvises.

PFA Pension har i policer og oversigter givet klager pensionstilsagn. Disse tilsagn er ikke givet ud fra en forudsætning om et beregningsgrundlag, der ikke kan ændres. Det fremgår af policen, hvad tilsagnet udgør og under hvilke forudsætninger, det er givet.

Vi har siden klagers henvendelse til ankenævnet den 5. maj suppleret vores tidligere oplysninger med dokumentation for, 'at de nugældende ydelser ved udløb (ratepension og livrente) som minimum skal udgøre de tilsvarende ydelser, der var gældende pr. 1/1 2009.' Vi har ligeledes dokumenteret, at vi ikke har givet klager noget tilsagn om en bestemt forrentning af depotet."

I brev af 7/10 2014 fra klageren til nævnet hedder det bl.a.:

"Vedr. ydelsesgarantierne på policen
PFA angiver i sit brev af 12/9, at man ikke er enig i den teknik bag beregning af garanterede ydelser/pensionstilsagn, som jeg har fremlagt. Besynderligt nok afholder PFA sig imidlertid fra at fremlægge, hvad der så er korrekt. I stedet vedlægger man yderligere ekspeditionsbilag, som dog langt fra opfylder de ønsker, som jeg har fremsat.

Uafhængigt af PFA's åbenlyse bestræbelser på at obstruere mine undersøgelser er jeg imidlertid for nylig kommet i besiddelse af G82 5%-grundlagets bind 1 M. jeg kan derfor fremlægge vedlagte bilag 4, som yderligere understøtter den principielle graf illustreret i det tidligere fremsendte bilag 3.

Det vil fremgå af bilag 4, at kapitalværdien af policens ydelser på 5%-grundlaget pr. 1/11 2014 vil være vokset med 2,31% i forhold til kapitalværdien et år tidligere. Til sammenligning er det samlede faktiske depot hos PFA i samme periode forøget med blot 0,45%.

Der mangler oplysninger om den mindre del af policen, som består af ydelser på 2% og 3%-grundlagene, men logisk set bør kapitalværdierne af også disse ydelser være forøget med mere end 0,45%.

Jeg har overordentlig vanskeligt ved at se, at tal som disse ikke beviser den sammenhæng, som jeg beskrev i mit brev af 24/8. Med andre ord: PFA skubber en stadigt voksende manglende finansiering af mine garanterede ydelser foran sig, så længe man ikke forrenter depotet med (altovervejende) min. 4,5% p.a. efter skat.

Jeg må herefter også konstatere:

Når man tilsyneladende får kapitalværdien af mine ydelser til at modsvare depotet pr. 1/11 2013, så må man nødvendigvis have sagsbehandlet sig ud af den tilsvarende byrde, som er opstået over de år (dvs. fra 1/1 2009), hvor den tilskrevne rente efter skat har været betydeligt lavere end 4,5%.

Jeg konstaterer også, at PFA Pension har set sig ude af stand til at bevise noget som helst andet. Man gentager senest blot den tidligere fremsatte konstatering af, at ratepensionen ved pensionering er forøget. Det forhold har jeg aldrig benægtet, men jeg har også beskrevet for nævnet, hvad der af rent tekniske årsager ligger til grund for denne forøgelse.
…

Som beskrevet tidligere er det ikke kun den for lave forrentning af depotet, som forårsager en utilstrækkelig fundering af depotet. Det har også betydning, at PFA i strid med G82-grundlaget fratrækker administrationsomkostninger af min fripolice. Det fremgår af vedlagte bilag …, at mindst ét andet selskab i branchen (… Pension) støtter synspunktet, at der ikke kan fratrækkes omkostninger på fripolicer, så længe disse omkostninger ikke kan indeholdes i bonus (dvs. rente udover grundlagsrenten plus rabat på risikopræmier).

…

Vigtigheden af denne sag

Jeg må bede ankenævnets medlemmer overveje forskellen på følgende to situationer:

1) Et pensionsselskab indgår en aftale med en kunde, hvor der gives tilsagn om at forrente depotet med 4,5% p.a. efter skat

2) Et pensionsselskab indgår en aftale med en kunde, hvor der gives tilsagn om udbetaling af ydelser, som beregnes under anvendelse af en forrentning af depotet med 4,5% p.a. efter skat

Hvad er forskellen? Ja, alt andet lige kan der vel ikke være nogen. Besynderligt nok påstår pensionsbranchen - herunder PFA - tilsyneladende, at der eksisterer en grundlæggende forskel på de to principper; i hvert fald er alle selskaber i disse år voldsomt insisterende på, at det var garanterede ydelser og ikke en garanteret rente, man lovede (mens en stor gruppe kunder mærkeligt nok mener at have hørt det modsatte i tidernes morgen). Men den eneste afgørende forskel er egentlig, at det er overordentligt enkelt for kunden at kontrollere indfrielsen af løftet efter princip 1), mens man som kunde reelt mister kontrolmuligheden ved princip 2). Det sidste hænger sammen med, at stort set ingen pensionspolicer forbliver helt uændrede gennem hele sin løbetid. Og ved hver ændring sker der en omregning af ydelser, som den almindelige pensionskunde har absolut ingen mulighed for at kontrollere rigtigheden af.

Min sag her er et eklatant eksempel på netop det. Det er udelukkende i kraft af min egen fortid i branchen, at jeg kan gennemskue, hvad der er sket - stort set alle andre PFA-kunder i samme situation er fuldstændig overladt til at have tillid til, at PFA gør tingene korrekt. Hvis det ikke er endegyldigt bevist i brevudvekslingen her, at PFA netop ikke har foretaget ændringen korrekt, så er det dog temmelig tydeligt bevist, at PFA modarbejder kundernes bestræbelser på at opnå indsigt i, hvad der egentlig foregår."

Selskabet har i brev af 27/10 2014 til nævnet bl.a. bemærket:

"Ydelserne på policen

PFA Pension har redegjort for, at der er tale om en ydelsesgaranti og ikke en garanti for en bestemt forrentning af policens depot. Dette fremgår af de breve, policer og pensionsoversigter, der er sendt til klager gennem årene. Klager har ikke fremlagt noget dokument fra PFA Pension, der viser, at der er givet en garanti for en bestemt forrentning.

Klager mener, at ratepensionen ved pensionering på policen efter overførsel af kapitalpensionen til markedsrente skulle forhøjes med mere, end PFA Pension har oplyst på side 2 i bilag A. PFA Pension har under behandlingen af ankenævnssagen fremlagt de bagvedliggende tekniske beregninger, bilag AA-CC, som er i overensstemmelse med vores anmeldelser af beregningsgrundlaget til Finanstilsynet.

Klager viser i sit bilag 4 passiverne på 5 %-beregningsgrundlaget, som han har fundet i G 82 5 %-grundlagets bind 1 M. Disse passiver pr. 1. januar 2014 er i overensstemmelse

med de passiver, der fremgår af vores bilag AA, bortset fra passiverne for den livsvarige livrente (289) og garanti til livsvarig livrente (265).

Disse ydelser er først blevet mulige på policen fra 1. januar 2010, og det er derfor passiverne på 2 %-grundlaget, der fremgår her. Som det fremgår af vores bilag AA og CC, er passiverne derfor også her anført med samme værdier, hvorimod de øvrige passiver er anført på 2, 3 og 5 %-beregningsgrundlaget. Vi beklager, at vi ikke har været opmærksomme på dette i vores tidligere besvarelser.

Betaling for administration
Klager mener, at betaling for administrationsomkostninger er i strid med det oprindelige beregningsgrundlag, hvis administrationsomkostningerne ikke kan betales af bonus. PFA Pension anmeldte allerede i 1989 til Finanstilsynet, at der også for forsikringer uden indbetalinger var betaling for administrationsomkostninger, og det er også fremgået af klagers policeudskrifter siden 1. februar 1998.

Betalingen for administrationsomkostninger har betydning for policens bonusberegning, men det har ikke betydning for den ydelsesgaranti, som PFA Pension har givet klager. Vi vedlægger som bilag E 'Regulativ for beregning og fordeling af realiseret resultat...', som klager har fået sendt med vores brev af 9. april 2014, hvor de nærmere regler fremgår.

Af § 4 fremgår det, at administrationsomkostningerne indgår i det realiserede resultat, og af § 20 fremgår, at bonus består af forsikringens tildelte andel af det realiserede resultat. Det fremgår af § 7, stk. 2, at der fratrækkes et gebyr fra depot for forsikringer uden indbetalinger.

Klagers opfordringer til Ankenævnet
…
Vi har under sagens behandling forsøgt at give klager de oplysninger, herunder vores tekniske beregninger, som klager har bedt om. Klager har en anden opfattelse, og desværre har klager ikke ment, at det var formålstjenligt at deltage i et møde med PFA Pension, hvor vi kunne have forsøgt at give klager svar på de supplerende spørgsmål, der er kommet, hver gang vi har givet en forklaring."

Sagen har været sat i bero med henblik på at afvente udfaldet af en Højesteretssag ("Gøttschesagen"), der vedrørte, om der af det almindelige G82-beregningsgrundlag generelt kunne udledes en rentegaranti ud over en ydelsesgaranti, samt om pensionskunden konkret havde fået et løfte fra selskabet om en rentegaranti. Det sagsøgte pensionsselskab blev frifundet ved Højesterets dom af 21/1 2016.

Klageren har i brev af 3/2 2016 til nævnet anført:

"Ved brev af 22. januar d.å. har Ankenævnet forespurgt, om jeg set i lyset af dommen i 'Gøttschesagen' fortsat ønsker min klage behandlet.

Det gør jeg i allerhøjeste grad. Faktisk er min sag endnu vigtigere på baggrund af Højesterets afgørelse. For hvad ligger der i begrebet 'ydelsesgaranti' - nu?

Som udgangspunkt burde det alt andet lige - som jeg tidligere har påvist - være ganske ligegyldigt, om en pensionspolice er omfattet af en rentegaranti eller en ydelsesgaranti. Men alt andet er sjældent lige. Der sker ændringer i policerne - faktisk opfordrer selskaberne selv sine kunder til at foretage ændringer, for eksempel i form af justeringer i forsikringsdækninger ved ændringer i den familiemæssige situation.

Når der sker ændringer i sammensætningen af dækninger ved død og tab af arbejdsevnen, sker der selvsagt også en ændring i den garanterede ydelse ved pensionering. Hvordan sikrer man sig som kunde så, at den nye garanterede ydelse ved pensionering er korrekt beregnet - i særdeleshed i en situation, hvor selskaberne angiveligt kæmper med at levere afkast svarende til den rente (grundlagsrenten), der anvendes ved beregning af den garanterede ydelse?
…
Antag som udgangspunkt, at selskaberne i en længere årrække ud i tiden ikke vil eller kan forrente kundernes depoter med grundlagsrenten på 4,5% p.a. efter skat. Det er en antagelse, som de fleste sikkert vil finde ganske sandsynlig. Konsekvensen vil helt logisk være, at selskaberne ophober en stadigt voksende gæld til hver enkelt kunde i forhold til den ydelsesgaranti, der er afgivet.

Lad os så antage, at regeringens tilbud om en rabat på afregning af afgift på kapitalpensioner var kommet 10 år senere. I mit tilfælde ville ændringen da være sket pr. 1/11 2023, dvs. 15 måneder før mit policemæssige pensioneringstidspunkt.

Hvis PFA's princip for omregning af den garanterede ydelse fortsat ville være gældende, ville den nye garanterede ydelse ved pensionering da blive beregnet på grundlag af det faktiske depot pr. 1/11 2023 samt en forventet rente i tiden derefter på 4,5% efter skat. Og man ville ved et snuptag derved slippe ud af al den gæld til mig, som havde ophobet sig i årene fra 2009.
…
Lad mig yderligere illustrere, hvorfor man som kunde må betragte PFA's administration med den største skepsis:

Mit ratedepot i PFA udgjorde pr. 1/1 2016 kr. 365.866. To måneder senere udgør det kr. 365.572. Med andre ord: mit depot falder i værdi. Hvis det er trenden fremadrettet, hvordan i alverden skal mit depot pr. 1/2 2025 da blive tilstrækkeligt stort til at finansiere en årlig pension i 10 år på kr. 58.440 (eller hvad min 'ydelsesgaranti' nu måtte være faldet til i skrivende stund efter de mellemliggende 28 måneders depotsikring regnet fra 1/11 2013)?

PFA's svar vil givet være, at der er reserveret for mankoen på anden vis. Og det vil så være op til behandling ved en domstol at afgøre, om 1) midler finansieret af kunderne på den måde kan reduceres til at indgå i en samlet og uigennemsigtig postering et sted i regnskabets eventual-forpligtelser, eller om 2) fonderingen i stedet retteligt bør befinde sig på den enkelte kundes depot, eller - som en mellemløsning - om 3) selskaberne løbende eller på forespørgsel skal oplyse den enkelte polices andel i de ufordelte reservationer til fuldbyrdelse af garantierne - og vel at mærke en andel, som skal indregnes og videreføres i tilfælde af ændringer for eksempel i policens ydelsessammensætning. Det sidste bør efter min mening som minimum være tilfældet.

Mine klagepunkter:

For det første, jf. tidligere fremstillinger:

'Jeg må fortsat anmode Ankenævnet om at indskærpe overfor PFA, at man skal stille de oplysninger til rådighed, som – nødvendiggjort af PFA's udtalte modvilje – vil sætte mig i stand til selv at beregne det konfiskerede beløb og de rette ydelser.'

…

Hvor har PFA redegjort for formler for beregning af risikopræmier? Hvor har man oplyst evt. rabatsatser i forhold til grundlagets beregning af samme? Hvor har man leveret passiver på G82 3% og G82 2% for de ydelser og aldre, som er relevante for mine beregninger? Hvor har man leveret historik på de månedlige fradrag til administration gældende fra 1/1 2009 og fremefter?

…

For det andet - i spørgsmålet om depotsikring, igen jf. tidligere fremstilling:
'Jeg vil derfor yderligere bede Ankenævnet indstille til PFA, at selskabet på ønske fra den enkelte kunde skal foretage en sådan ændring uden konsekvenser for policen i øvrigt.'

En depotsikring (som mig bekendt kan gå under betegnelsen kontosikring i andre selskaber) er de facto en månedlig ændring af policens ydelsessammensætning jf. ovenfor. Kun ved at fastfryse dødsdækningen i et fast forhold til ydelsen ved pensionering samt derefter insistere på, at der ikke må ske yderligere ændringer i policen frem til pensionering, kan en kunde - som tingene i øjeblikket tager sig ud - have tillid til, at man til sin tid får udbetalt den ydelse ved pensionering, som selskabet angiveligt garanterer.

Det er - som jeg også tidligere har beskrevet - teknisk set enkelt at fjerne depotsikringen, og det kan kun ses som et forsøg på at modarbejde den tilstræbte gennemsigtighed, hvis PFA fortsat afviser at efterkomme mit ønske."

Hertil har selskabet i brev af 25/2 2016 til nævnet anført:

"Ydelserne på policerne
Vi forstår [klagerens] brev således, at klagesagen efter afgørelsen af Gøttsche-sagen i Højesteret ikke længere vedrører, hvorvidt PFA Pension har givet en garanti for en bestemt forrentning. Hvis dette spørgsmål fortsat skal behandles, henviser vi til vores tidligere besvarelser, senest i vores brev af 27. oktober 2014.

Klagepunkterne i brev af 3. februar 2016
Som vi har redegjort for i vores tidligere breve, senest vores brev af 27. oktober 2014, mener vi, at vi i meget vidt omfang har imødekommet [klagerens] ønsker om uddybning af beregninger mv. Det er vores opfattelse, at mange af spørgsmålene kunne have været afklaret på et møde, hvor eventuelle tvivlsspørgsmål med det samme kunne være afklaret. Et sådant møde har [klageren] ikke ønsket at deltage i.

Derudover har [klageren] ønsket at ændre dødsfaldsdækningen på police …, således den stod i et fast forhold i forhold til ydelsen ved pensionering i stedet for at være depotsikring. Da klagesagen tidligere i det væsentlige handlede om spørgsmålet om ydelsesgaranti eller rentegaranti, har PFA ikke tidligere under sagens behandling ønsket at indgå i en dialog om en ændring af den bestående pensionsaftale.

Vi har derfor nu udarbejdet et tilbud til [klageren] om en ændring pr. 1. marts 2016, da det er muligt for os at fastholde de bestående ydelsesgarantier ved pensionering.

Ændringen indebærer, at dødsfaldsdækningen vil være konstant, ligesom det er tilfældet for den bestående invalidepension. Vi har sendt tilbuddet direkte til [klageren], og vi vedlægger en kopi af vores brev af 25. februar 2016, bilag F."

Selskabet har ved brev af 17/3 2016 oplyst, at klageren har accepteret selskabets tilbud om ændring af policen.

Nævnet har fået forelagt alle sagens bilag.

Nævnet udtaler:

Klagerens pensionsordning er tegnet i 1989 på beregningsgrundlaget G82 med en grundlagsrente på 5 %. Ordningen har været i fripolice siden februar 1998. Pr. 1/11 2013 blev kapitalpensionsdelen afgiftsberigtiget, og opsparingen samt et overførselstillæg, der var en kompensation for bortfald af ydelsesgarantien, blev overført til en aldersopsparing i markedsrente.

Klageren har anført, at selskabet i forbindelse med udskillelse af kapitalpensionen har beregnet den garanterede ydelse på den tilbageværende ratepension forkert. Han kræver, at selskabet fremlægger alle de yderligere tekniske oplysninger, som er nødvendige for, at han kan foretage kontrollerende beregninger.

Nævnet lægger til grund, at selskabet og klageren i februar/marts 2016 har indgået en aftale om at "fastfryse" dødsfaldsdækningen og fjerne depotsikringen, og nævnet vil derfor ikke behandle dette spørgsmål nærmere.

Nævnet bemærker indledningsvis, at det følger af Højesterets dom af 21/1 2016 i sag nr. 19/2014, at der ikke ud af det tekniske, offentligretlige beregningsgrundlag G82 kan udledes nogen forpligtelse for et pensionsselskab til hvert år at forrente forsikringstagerens løbende pensionsopsparing med 4,5 %. Nævnet finder, at klageren ikke har bevist, at en sådan rentegaranti kan udledes af forsikringspolicen, eller at der i øvrigt er særlige holdepunkter for at antage, at selskabet har givet ham en sådan garanti. Selskabets bindende tilsagn til klageren om pensionsudbetalinger beror således på ydelsesgarantier.

17. 86194

Klagerens pensionsordning har haft depotsikring, der indebar, at et beløb svarende til den samlede opsparing på pensionsordningen ville blive udbetalt i tilfælde af hans død inden den 1/2 2025. I forbindelse med udskillelse af kapitalpensionsdelen blev midler, der var bundet til depotsikring af kapitalpensionsopsparingen, frigjort, hvilket førte til, at de garanterede ratepensionsydelser kunne opskrives. Af selskabets brev af 12/9 2014 fremgår således, at ratepensionen ved pensionering pr. 1/1 2013 udgjorde 33.977 kr. årligt, mens beløbet pr. 1/11 2013 – efter udskillelse af kapitalpensionen – udgjorde 58.440 kr. årligt.

Efter en gennemgang af sagen – herunder det af klageren anførte – finder nævnet det ikke sandsynliggjort, at der er sket fejl ved selskabets omregning af den garanterede ydelse for ratepensionen i forbindelse med udskillelse af kapitalpensionen.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at selskabet har oplyst, at beregningen er sket efter det beregningsgrundlag og de regelsæt, som selskabet har anmeldt til Finanstilsynet.

Selskabet har fremlagt tekniske ekspeditionsbilag, der blandt andet viser pensionsordningens forskellige ydelser, deres fordeling på 5 %, 3 % og 2 %-grundlag samt ydelsernes passiver i henhold til G82-grundlaget. Der er bilag vedrørende tiden før og efter udskillelsen af kapitalpensionsdelen, så det er muligt at sammenholde de respektive, nødvendige reserver. Klageren har ikke påpeget fejl i disse ekspeditionsbilag, og nævnet har under sin gennemgang af sagen heller ikke fundet forhold, som giver nævnet grundlag for at antage, at selskabet har begået fejl.

Nævnet har også lagt vægt på, at det fremgår af tabellen i selskabets brev af 12/9 2014 og tilsvarende af selskabets bilag AA – et af de fremlagte tekniske ekspeditionsbilag – at hovedparten (53.748 kr.) af ratepensions garanterede årlige ydelse på 58.440 kr. befinder sig på et 5 %-grundlag efter udskillelsen af kapitalpensionen. Nævnet finder på den baggrund ikke grundlag for at antage, at klagerens garanterede ydelser er beregnet på et forkert renteberegningsgrundlag.

Nævnet kan herefter ikke pålægge selskabet at foretage ændringer i de beregnede ydelser i klagerens pensionsordning eller pålægge selskabet at foretage nye beregninger.

Nævnet finder heller ikke grundlag for at pålægge selskabet at fremlægge yderligere oplysninger af aktuarmæssig karakter, end hvad selskabet allerede har fremlagt. Det er nævnets opfattelse, at en sådan forpligtelse for selskabet til at fremkomme med meget detaljerede beregningstekniske oplysninger ikke kan udledes af reglerne om god skik eller andre regler.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand